

LVI.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1850—51.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Ifølge Grundlovens § 52 maa ingen Udgift afholdes af Statskassen, som ikke har sin Hjemmel i Finantsloven; men, da Finantsloven i Regelen vedtages inden det Aar er begyndt, i hvilket den skal finde sin Anvendelse, er det uundgaeligt, at Udgifter undertiden blive nødvendige, som ikke have kunnet forudses, da Loven var under Forhandling; saadanne Udgifter maa Regjeringen være bemyndiget til paa sit Ansvar at afholde, men den er da tilige forpligtet til, igjennem et Tillæg til Finantsloven, at tilveiebringe den Hjemmel, som Grundloven fordrer. Herved er altsaa Fremlæggelsen af det Lovforslag retfærdiggjort, over hvilket Thinget har paalagt os at afgive Betænkning; det har desuden den Hensigt, at enhver lovlig Bemyndigelse til visse Udgifter i den tilbagestaaende Del af indværende Finantsaar, som endnu ikke ere afholdte, men som Regjeringen anseer for hensigtsmæssige eller nødvendige; disse ville falde bort, dersom Rigsdagen ikke bevilger dem. Udvalget vil i det Følgende stræbe at holde disse 2 Arter Bevillinger sondrede fra hinanden, hvorved dog maa bemærkes, at nogle af Udgifterne ere af en blandet Betskaffenhed, idet de for en Del allerede ere afholdte, for en Del forestaae; og, uagtet Udvalget ogsaa ved disse har stræbt at sondre imellem begge Arter, har dette dog ikke altid været muligt, saameget mere, som adskillige af dem, der ved Lovens Fremlæggelse endnu kunde betragtes som forestaaende, i den mellemliggende Tid have maattet afholdes.

Da det er den foreslaaede Lovs Bestemmelse, at fuldstændiggjøre den ved Finantsloven for 1850—51 Regjeringen givne Bemyndigelse til at afholde Statsudgifterne i dette Finantsaar, skal Udvalget først henlede Opmærksomheden paa 2 Udgifter af betydeligt Omfang, som hverken findes optagne i Finantsloven eller i det fremlagte Lovforslag. Den ene af disse er foranlediget ved Loven af 30te Juni 1850 om Krigsskadeserstatning, ifølge hvilken der i Finantsaaret er contant udbetalt 433,030 Rbd. 18 s. og desuden er paadraget Staten en Obligationsgjæld af 1,027,125 Rbd. og en svævende Gjæld af 64,000 Rbd.; Aarsagen til, at denne Udgift er bleven udeladt paa det fremlagte Lovforslag, er rimeligvis den, at Regjeringen ved § 9 i Loven om Krigsskadeserstatning er bleven bemyndiget til at føre de ved Loven bevilgede contante Udtællinger til Udgift i Statsregnskabet for 1850—51. Herved karakteriserer denne Lov sig allerede som en Tillægslov til Finantsloven, og Udvalget sjonner derfor ikke, at der er nogen Nødvendighed for at optage den omhandlede Sum i Loven om en Tillægsbevilling. Den anden Udgift er de ved Amortisationen og Forrentningen af Laanet i London i 1850 foraarssagede Udbetalinger; ved Finantslovens § 12 er nemlig kun beregnet den sandsynlige Indtægt af Laanet, men en udtryffelig Bemyndigelse til at udbetale de kontraktmæssige fastsatte Renter og Afdrag findes hverken givne i denne Paragraph eller ved § 27, om det end er sandsynligt, at der ved Indtægtens Beregning er taget Hensyn til de Udbetalinger, som i Aarets Løb maatte finde Sted. Efter de Oplysninger, som Udvalget har indhentet, stiller Regnskabet for Laanet sig paa følgende Maade: